

על אלו מומין פרק עשי בכורות

מז.

עין משפט
נר מצוה

גה א מיי פ"ו מהלכות ביאת
 מקדש ה' א ופ"ב
 מהל' אסורי מונח ה' ה' א
 טור י"ד מיון שט:
 גו ה מיי פ"ב מהלכות
 אסורי מונח ה' ג (טור)
 י"ד מיון שט):
 גז ה מיי פ"ו מהלכות ביאת
 מקדש ה':
 גח ד מיי ש"ד הלכה יב:
 גח ה מיי ש"ד הלכה יב:
 ס א מיי פ"ד מהלכות
 אסורי מונח ה' ג:
 סא ד מיי פ"ב ש"ה ג:
 סב ה מיי ש"ג א ופ"ד
 הלכה א:
 הלכה א:

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

[ח] **ה** גר זה החרם. תימה אמאי לא קאמר מהיאי גר דבקללות
 של משנה מורה דכתיב בגריר ובחרם והיאי גר לא היינו חרם
 ומוס קבוע הוא דכתיב ביה אשר לא תוכל להרפא וי"ל דמשמע
 כ"י דנקט הכא זו אף זו דגרר שהוא חרם כ"י מבחון ומפנימי
 מוס ואפילי ילפת נמי שהוא לח מבחון

וְלֹא קִפֵּץ הַתַּחֲתוֹן
 מִתְּנִי עַל אֱלוֹ מוֹמִין
 מִלּוֹלֵי הַמוֹקֵדְשִׁין נִפְדִּין
 מִזֶּה לִי הָאֵת תֵּנָה לִיָּה
 שְׁחַטִּין אֶת הַבְּכוֹר סִיפֵא
 מִמוֹקֵדְשִׁין נִפְדִּין עֲלֶיהָ
 שְׁחַט שְׁחַטִּינָה מִיִּפְרָק
 תֵּנָה שְׁלֹשָׁה הוֹסִיף
 אֶת אֱלוֹ וְקִתְנִי
 מִלֵּה בְכוּלָּהוּ עַל אֱלוֹ
 וּפְסוּלֵי הַמוֹקֵדְשִׁין
 וְאֵלּוֹ שְׁאִין שׁוֹחֲטִין

וְיֵשׁ מִצְפֵּיִם דְּקִאֲלֵמֵרִין בְּסִמּוֹךְ הָיוּ
 מוֹס וְגַבִּי קָלְלוֹת יֵשׁ נִקְטִי וְזוֹ אֶף וְזוֹ
 שִׁילָקָה בְּגֵרֵב וְאֶפִּילוֹ בְּחֶרֶס דְּקֵשָׁה
 טַפְסִין: **אָלֵא** תֵּלֵת הוּא יֵשׁ בּוֹ.
 דְּקֵרָא דְּגַבִּי מוֹמִין דְּלִרְשִׁין צִיָּה זֶה
 הַחֶרֶס דְּגַבִּי מִצְפֵּיִם יֵשׁ וּמִצְבוֹן דְּמִצְבֵּי
 לֹא מִצְבוֹן וְיֵשׁ מִצְפֵּיִם וְיִמּוֹן
 דִּישׁ מִצְפֵּיִם לֹא מִתְקִי וְאִם נִתְרַפְּאוּ
 מִמֶּנּוּ הַמִּלְרִיִּים שְׁמָא מַעֲשֶׂה נֹס הִיָּה
 וְיֵשׁ לְתִמּוּהָ הֵא שְׁחִין מִרְיִם דְּנִכְתֵּב
 בְּרִישֵׁיהּ דְּקֵרָא דְּקָלְלוֹת יֵשׁ מֵאֵן נִיְהוּ
 דְּגֵרֵב וְחֶרֶס שְׁאִין לֵהָא רְפוּאָה
 צִהֵהוּ קֵרָא כְּתִיב:
 אֵילִימָא

הפנימיות שנפגמו ^א אבל לא שנעקרו יובעל גרב ובעל
קן וחולה ^ב ויטעבדו ^ג בו עבירה ושהמית
ע"פ הבעלים ^ד ויטומטום ואנדרוגינום לא במקדש ולא
אין לך מום גדול מזה וחכמים אומרים אינו בכור אלא
לא והכתיב ^ה גרב באורייתא וחזוית לא והכתיב ילפת
זה החרס ילפת זו חזוית המצרית ואמר ר"ל למה נקרא
ולכתב עד יום המיתה בשלמא חזוית אחזוית לא קשיא
אין בחזוית דעלמא אלא גרב אגרב קשיא גרב אגרב
הא ביבש לח איתסי יבש לא מיתסי ולח מיתסי
מין מצרים ^ו וגו' ומדכתיב ובחרס הרי גרב לח אמור
להרפא אלא תלתא הוו דקרא יבש בין מבפנים בין
וין ומבפנים ^ז דמצרים יבש מבפנים ולח מבחוץ דכתיב
עבועות) באדם: והוקן והחולה והמוזהם: מנהני מילי
הכשבים [או] מן העזים ^ח פרט לוקן ולחולה ולמוזהם
^ט למעוטי זקן דלא הדר בריא אבל חולה דהדר בריא
עוטי חולה דלא אורחיה אבל זקן דהיינו אורחיה אימא
למעוטי הני דכחשי אבל מוזהם דלא כחשי אימא
וזהם משום דמאס אבל הני דלא מאסי אימא לא
יורה וכו': מנא הני מילי ^י דת"ר ^{יא} מן הבהמה להוציא
להוציא את הנעבד מן הצאן להוציא את המוקצה ומן
^{יב} הני בני קמלא נינהו ע"פ עד אחד או ע"פ הבעלים
קדש לא דילמא נקבה היא במדינה לא דילמא זכר
לא אנדרוגינום בשלמא במקדש לא דילמא נקבה היא
זכר הוא תעשה נקבות ^{יג} חריץ וישחוט ^{יד} עלה אמר
וין או שבור חרוץ דומיא דשבור מה שבור במקום
עצם רבא אמר בלא שבור נמי לא מצית אמרת
מומא דאי סלקא דעתך ^{טו} הוי מומא כיון דאמר ^{טז}
חריץ דכתיב ^{טז} ומראהו עמוק מן העור כמראה
וליכתב רחמנא חרוץ ולא בעי גרב ^{יז} ואמינא חרוץ
גרב דמאס לא כל שכן כתב רחמנא גרב למימר
הוי מומא: ^{יח} (רבי ישמעאל אומר אין לך מום גדול
חרוץ דומיא דשבור לא אמרינן כרבא נמי לא אמר
מינכרא אבל היכא מינכר ^{יט} מום רע קרינא ביה
בעי

ידו מעמלן דשזב אין נסקליון בההמוט דמדרה בקסם פטור: דינמא
צבצורה וקמייט חולין צעזרה: וישמע עולם. דהא כתיב חרין
ז גרב זה החרם. ודלי מייחרן חרין (ז' גנע עולם) וספי: בגניס
הילכן ליכתב חרין דמשמע צמקוס צשר נמי הויה מוס אף על גב
ר לא הוי מומא היבא דלא מיינכר חרין כל כך כנקבות של צבחה:
16

לא היה מומא אלא במקום עצם: אין מום גדול מזה דאי זכר הוא הוי נקבות שלו חרוץ: דלא סבר כח חרוץ דנקבות אף על גב דבמקום בשר הוי כיין דמינכר הוי מומא:

גמ' קפז העליון. (ט) קפז קשר העליון היינו ארכובתו מקום חבור השקו והיכר ולא קפז התחתון סמוך לפרסות: **כנגדו בגמל ניכר.** שהגמל יש לו כנגד ההרכובה (י) עכס בולט לחזק לשון מורי בשמיטת חולין. ל"א שמעתי^י כגון שזב גמל מנעת עד אותו ערקוס: וקסינ^י ואסינ^י וידידא. משום דאמרן לעיל [מ.] לא שמענו (כ) כו' ואלא את אלו הראשונים שמנה ציבנה והדר תנא וקפזא במומין שאינם ציבנה אלא יחידאי קאמר לכו כגון ר' חנינא בן אנטיגנוס ור' חנינא בן גמליאל וס"ד פליגי רבנן עלייהו להכי הדר וקסמ אכולהו על אלו מומין

מסורת הש"ס

(א) (חולין ע"ה, ג) (נלע מ' :
(ב) נע' חטום) וחסמ' נ"י דר"ה
(ג) (ד) קדקין ס' חטמס ע'
(ה) (רביטשמעלן) (ו) ז"ק
(ז) (לנעטשמעלן פורטן)
(ח) (תמורה כה) דר"ה
(ט) ז"ק מ' תמורה כה. ע"ה
(י) חמל. (תמורה פה) ז"ל נהי
(יא) (ז' צ"ב ד' צנעוה י'
(יב) (ימין סה, ה) (ימסאק ומה
ש"ק ח"ר חמב' קרינא ז"ס,
נעמל כ"ר עמנו כנגד גורם
נמל כ"ר עמנו וס' ק"ר וורס
ז"ר"ו וז"ק, ג) ז"ל ושה
ז"ק פ"ה ז"ל חמל דפוס
זאמליא,

תורה אור השלם

1. עָרַת אֶת שְׁבוּר אֶת חֲרֹץ
 וְאֵלָּה אֶת קָרָב אֶת לִפְתָּ
 אֶת תְּקִיבָא אֶת לִי וְאֵשֶׁה
 אֶת תְּתוּלָה מִשֶּׁלֶךְ אֶת הַמִּקְוָה
 אֶת־כִּי אֶתְּקַבֵּל כִּי
 2. יִכְבֵּה יִבְשִׁי מִצְרַיִם
 וְנִשְׁחָרֵם וְנִבְרָךְ וְנִחְסָר
 אֶשֶׁר אֶת לִחְבֵּל לְדִרְפָּא:
 דְּבִירֵם כִּי
 3. חִקְקָה אֶת פִּיחַ הַבְּשָׁנָן
 וְיִצְמַח לִפְנֵי פִרְעֵה חִזְקָה
 אִתּוֹ מִשֵּׁה הַיִּשְׁמִימָה וְיִחְיֶה
 אֶת־כִּי אֶתְּקַבֵּל מִפִּי בְּרָאִם
 4. וְאֵם מִן חֲרֹבָה מִן הָעִיטִם
 הַבְּשָׁנָם אֶת חֲרֹבָה מִן הָעִיטִם
 לְעֵלֶה וְכִי תִמְיָם יִקְרִינָה:
 וְיִקְרָא אֶת
 5. דְּבַר אֶלֶם יִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׁמָרְתָּ אֶת־כִּי אֵדִים כִּי
 יִקְרִיב מִמֶּךָ קָרָב לִי מִן
 הַמִּהְיָה מִן תִּקְרָה מִן
 הַבָּהָן תִּקְרִיב וְאֵת
 6. וְיִקְרָא אֶת
 אֶת־כִּי הִכּוֹת אֶת תְּנַעֵה
 וְתִהְיֶה מִרְאֵיִךְ מִמֶּנּוּ מִן הָעֵדֶר
 וְיִבֶּה עֵדֶךְ אֶת־כִּי וְיִטְמָא
 אֶת־כִּי הִכּוֹת תִּקְרָה חֲרֹבָה
 וְיִקְרָא אֶת חֲרֹבָה:
 וְיִקְרָא אֶת חֲרֹבָה יֵל

מוסף רש"י

לא במקדש. דנפסן מן
התנזרו. לא במדינה. וזלזלו
מגור יצטנו עליו
נחון (שליח חז"ל) אר"ם
העבריים. דאשר שמעו על
הענינים אשר עשה
מקצלת. מזהו קטע פסוק
(שמואל א') ומהנה
שמואל ושה ומסרת (תורה)
חז"ל. מן מהנה חז"ל
קריב מן חז"ל מן הכהנים
לא עלה לא מהנה (שמואל א')
מן הכהנים שמעו על
הכהנים (תורה ב') ממקל
התורה לא חז"ל (ש"ס)
הכמה רובע ורובע. חז"ל
לא חז"ל אר"ם
שלא נקטו פסוק לגי מזה
הענין. הנבדק. ששאו ע"ז
השמואלו לא במדינה.
הענין השמואלו לגי
הענין. שמעו על חז"ל
ע"ס לא חז"ל אר"ם
הענין ומסרן מן סקילה
מזהו קטע פסוק
סלק ליהוה ע"ז וזלזלו
סלק ליהוה ע"ז וזלזלו
הענין חז"ל וזלזלו מן
הענין חז"ל וזלזלו מן
הענין חז"ל וזלזלו מן
הענין חז"ל וזלזלו מן
הענין חז"ל וזלזלו מן

(א) חרוץ דחרס משמע חרוץ. להכי כתב רחמנא גרב למימרא דגרב לא משום חרוץ פסול דגרב הוי במקום בשר. וחרוץ במקום כב דשבור לא אמרינן אלא דאפילו במקום בשר הוי חרוץ. וכרבא לא אמר

שיטה מקובצת

[illegible]